

[Lohmann]

Der tales i forslaget også om fritagelse for kommunale og amtskommunale jordskatter på disse arealer. Dette må efter min opfattelse være et skatteteknisk spørgsmål, som må afgøres af den enkelte kommune og amtskommune, alt efter hvad arealet er vurderet til.

Vedrørende den ny § 43 b, stendiger, mener jeg, disse må være dækket ind under gældende lovs § 48, stk. 1.

Og angående den ny § 43 c, strandenge, vil jeg sige, at der nok på samme måde som med hensyn til hedearealer er nogle punkter, der er værdt at overveje.

I forslaget nævnes en række beføjelser til miljøministeren, der skal bestemme, hvilke kategorier af strandenge og strandsumpe loven ikke skal gælde for. Dette finder jeg noget bagvendt, men det kunne jo være, vi kunne få ministeren til i sommerferien at køre rundt i landet for at finde disse områder.

Den ny § 47 b, kirkeomgivelser, handler om, at der inden for en afstand af 300 m ikke må placeres bygninger af en højde, der overstiger 8,5 m. Også dette finder jeg overflødigt, da der på området i forvejen findes fredningsbestemmelser, de såkaldte kirkefredninger.

På den socialdemokratiske gruppes vegne skal jeg derfor afvise forslaget.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Det forslag til lov om ændring af lov om naturfredning, som det radikale venstre har fremsat, forekommer i én forstand det konservative folkeparti at være et meget, meget sympatisk forslag. Det er nok lidt overdrevet, når det i bemærkningerne hedder, at baggrunden for forslaget er det stigende pres, som vore landskabsværdier i et stadig ekspanderende samfund udsættes for. Jeg synes nemlig ikke, samfundet i øjeblikket er særlig ekspanderende, og der kan jo være andre grunde til det pres, som skove, heder, søer og vandløb udsættes for.

Men det er berettiget, at vi værner om disse værdier, og vi vil gerne være med til at se på, i hvilket omfang de er truet, hvordan vi kan beskytte dem, og måske også, hvorfor vi egentlig skal beskytte dem.

Jeg tænker i den forbindelse på, at de jo ikke blot har, hvad man i gamle dage kaldte en herlighedsværdi, men også i høj grad en

økonomisk værdi i den forstand, at de producerer vildt, fugle, fisk og mindre dyr, som dyrene højere oppe i fødekæden lever af. Også denne værdi skal man være opmærksom på. Man sagde jo ligefrem førhen, at den kloge landmand havde beplantninger inde i sine marker, fordi han vidste, at de dyr, som yngede dér, f.eks. i gærder, bekæmpede hans fjender, som er skadedyrene.

Når det er sagt, vil jeg imidlertid gerne sige – jeg forstår dog, at det ikke kommer til at foreligge – at det konservative folkeparti ville være overordentlig betænkelig, hvis en sag som denne skulle majoriseres så bastant igennem, som jagtloven blev. Jeg vil foretrække et sagligt og forsvarligt arbejde som det, vi sammen udførte i forbindelse med miljølovens tilblivelse.

Det konservative folkeparti kan heller ikke tilslutte sig oprettelsen af de foreslåede grønne råd – vi har allerede for mange gevækster af denne art – men vi vil godt i udvalget drøfte det radikale forslags substans, der er, at vi skal passe bedre på naturen, og jeg kan i denne forbindelse og fra denne talerstol ikke tilbageholde et lille hjertesuk. Vi kan lovgive, så meget vi vil for at værne om naturen, men skulle vi nu ikke drage hjem og henstille til hinanden, til vore børn og til os selv, at vi f.eks. i de kommende feriedage lader være med at grise naturen så meget til, som vi desværre har fået for vane at gøre? Når man færdes i naturen, får man somme tider et svagt indtryk af, at vi er ved at udarte til en nation af tøjlesløse skov-, sø-, stendige- og vandløbssvin.

Jeg vil ikke afvise lovforslaget, jeg vil gerne drøfte det.

Sønderby (V):

Spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for en ændring af naturfredningsloven, således som dette forslag, nr. L 165, lægger op til, kan i allerhøjeste grad diskuteres. Det radikale venstre begrundede forslaget med det stigende pres på vore landskabsværdier. Jeg ved ikke, om det er så voldsomt. Vi ved jo, at vi freder hver dag, vi ved, at vores folk her fra folketinget har været ude at frede de sidste 3–4 dage, og vi fik at vide i en fjernsynsudsendelse i går, at vi har fredet 3,5 pct. af vort land.